

Arrest

nr. 293 504 van 31 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk voogd van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUYPERS *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2005.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 maart 2021. Op 15 maart 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 oktober 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 31 januari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Grawidar, gelegen in het district Bati Kot van de provincie Nangarhar. Je bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan. Je hoedde jouw vee in de omgeving van jouw dorp.

Op een dag waren jij en jouw neef [A.] op weg met het vee naar een regio met boerderijen. Op een gegeven moment kwamen jullie dicht bij de weg, op een plek waar een klein bruggetje was. Jullie zagen boven op de weg een man in een auto zitten en twee personen beneden met een bom. De man in de auto riep naar jullie om weg te gaan.

Jullie stapten de andere kant op en kwamen na vijf minuten een controlepost van de nationale politie tegen. Jullie vertelden wat jullie gezien hadden en de soldaten gingen er heen. De twee mannen die de bom plaatsten werden opgepakt, de man in de auto kon ontkomen.

Jij en jouw neef [A.] gingen elk naar jullie eigen huis. Je vertelde jouw moeder wat er gebeurd was, waarop ze zei dat je beter naar het huis van jouw maternale oom kon gaan, wat je ook meteen deed. De ochtend nadien kwam jouw moeder naar het huis van jouw maternale oom. Ze zei dat de taliban waren langs gekomen bij jouw huis en het huis van [A.] en dat ze [A.] ter plekke hadden doodgeschoten. Jouw vader werd door hen meegenomen. Jij verliet hierop het land.

Toen je in Servië was, hoorde je dat jouw vader werd bevrijd door de troepen van de overheid. Jouw vader woonde een tijdje in Jalalabad alvorens naar huis terug te keren. Na de machtsovername door de taliban in Afghanistan verhuisde jouw familie naar Kabul Camp. Jij was op dat moment al in België.

Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Roemenië, Italië en Frankrijk naar België. Je was in totaal ongeveer 16 of 17 maanden onderweg van Afghanistan naar België. Je kwam in België aan op 14 maart 2021 en diende een dag later op 15 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek leg je jouw tazkera, de tazkera van jouw vader en twee dreigbrieven van de taliban voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Je stelt uit Afghanistan te zijn vertrokken omwille van de beschuldigingen van de taliban dat jij hen verklikte aan de nationale veiligheidstroepen toen ze een bom plaatsten. Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van jouw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. In casu kan worden vastgesteld dat jouw vluchtrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongelooftwaardigheden, alsook kunnen enkele

markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt. Hierdoor kan je niet aannemelijk maken dat je een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Vooreerst stelt het CGVS zich ernstige vragen over de door jou beschreven activiteiten van de taliban. Zo is het weinig logisch en onwaarschijnlijk dat de taliban overdag een bom plaatsen onder een bruggetje op een weg. Je beschrijft dat je de mannen vanop ongeveer 25 meter kon zien terwijl ze kabels rond een bom plaatsten. Je voegt eraan toe dat iedereen dat soort gele bommen kent, met die kabels errond (CGVS p. 17-18). Overdag is nochtans een moment waarop andere dorpingen en reizigers op deze plaats konden komen. Het zou veel meer steek houden mochten de taliban dergelijke activiteiten 's nachts of verborgen uitvoeren, op een moment wanneer burgers normaal gezien zouden slapen. Nu dienden de taliban te beseffen dat het risico bestond dat ze betrappt zouden worden en dat iemand hen zou verlinken. Voorgaande vaststelling is des te merkwaardiger door jouw verklaringen dat er zich een controlepost van de nationale politie bevond op slechts vijf minuten wandelen van het bruggetje waar de taliban de bom plaatsten en dat er op deze plek reeds meermaals gevechten plaatsvonden (CGVS p. 19, 20). Dit verhoogt immers de kans dat ze betrappt zouden worden. Deze vaststelling is een eerste negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Verder blijkt dat je niet aannemelijk hebt kunnen maken dat de taliban jou en jouw neef verdachten van spionage. Zo is het ten eerste volledig onduidelijk hoe de talibs te weten zijn gekomen wie jij en jouw neef [A.] zijn. Je kan op geen enkel moment overtuigende verklaringen afleggen over dit element. Je vertelt dat je de gemaskerde talibs zag vanop 25 meter en hen niet herkende. Eén van de talibs riep en gebaarde naar jullie dat jullie weg moesten gaan, wat jullie ook deden (CGVS p. 17, 18). Er was dus geen sprake van een gesprek of een uitwisseling van gegevens en identiteiten, maar eerder van een vluchtige waarneming. Dat de gemaskerde talib met de wagen die naar jullie riep op de hoogte zou zijn van jullie identiteit en woonplaats is bijgevolg weinig aannemelijk. Hierover bevestigd stel je dat de man in de auto jullie waarschijnlijk herkend had en dat de taliban ook van jouw dorp is. Vervolgens werd jou gevraagd hoe ze konden weten dat jij en [A.] hen verklikt hadden indien ze jullie slechts vluchtig hadden gezien, waarop je simpelweg antwoordt dat het was omdat hij jullie zag, gebaren maakte en riep dat jullie weg moesten gaan (CGVS p. 23). Met dit antwoord slaag je er echter niet in om dit op te helderen. Bovendien stel je dat het bruggetje waar jullie de mannen betraptten ongeveer een uur ver van jouw huis is (CGVS p. 17). Ter vergelijking, het districtscentrum van jouw district Bati Kot schat je als een half uur te voet (CGVS p. 6). De plek waar jullie de mannen de bom zagen plaatsen kan dus in geen geval als jouw dorp worden beschouwd. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de talib twee willekeurige, minderjarige herders vanop 25 meter afstand zouden herkennen en kunnen identificeren. Geconfronteerd met de vaststelling dat de plek waar jullie de talibs een bom zagen plaatsen niet in het dorp ligt, en vervolgens gevraagd hoe de taliban dan zouden weten wie jullie waren, poneer je dat veel van jullie dorpingen bij de taliban zaten, ze allemaal in contact met elkaar staan en dat je gewoon denkt dat die man jullie herkende (CGVS p. 23). Deze verklaring kan bovenstaande vaststellingen over jouw veeleer ongeloofwaardige verklaringen geenszins verschoenen. Bovendien zouden de taliban op minder dan een dag jullie identiteiten te weten zijn gekomen, gezien ze dezelfde avond nog langs kwamen (CGVS p. 16-17). Ten tweede moet aangestipt worden dat jij en jouw neef [A.] bezwaarlijk een profiel hebben die de taliban zouden moeten vrezen. Jullie waren beiden immers jonge – in jouw geval ongeveer veertien jaar oud – herders die nooit eerder problemen kenden met de taliban (CGVS p. 11-12). Deze conclusies over de door jou aangehaalde problemen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Voorts blijkt dat de documenten die je voorlegt ter staving van jouw vluchtrelaas jouw verklaringen niet ondersteunen, integendeel. Je legt twee dreigbrieven voor van de taliban, die volgens jouw verklaringen werden afgeleverd aan jouw huis na jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 25). Er kan aangenomen worden dat je eind 2019 vertrokken bent uit Afghanistan, gezien je verklaart zestien à zeventien maanden onderweg te zijn geweest van Afghanistan naar België en je in België aankwam op 14 maart 2021 (CGVS p. 15). De dreigbrieven zouden dus in ieder geval na eind 2019 afgeleverd moeten zijn aan jouw huis. De data die op de dreigbrieven prijken ondersteunen deze verklaringen echter niet. Op de dreigbrieven staan respectievelijk de data 25/3/1439 en 16/4/1439. Dit zijn data genoteerd in de islamitische of hijri kalender, de kalender die de taliban gebruikt in Afghanistan. De info waarop het CGVS hiervoor beroept is terug te vinden in het administratieve dossier. Omgerekend naar de Gregoriaanse kalender komen deze data overeen met respectievelijk 14 december 2017 en 4 januari 2018, ongeveer twee jaar voor jouw vertrek uit Afghanistan. De bewering dat deze dreigbrieven na jouw vertrek zouden zijn opgesteld en bezorgd aan jouw familieleden, komt dus niet overeen met de informatie die terug te vinden is op de brieven zelf. Daarnaast is er in de brieven zelf geen melding van de door jou aangehaalde problemen. Er wordt enkel in vermeld dat jouw vader jou moet presenteren in het dorp Sultan Khil. Over de aan jou geuite beschuldigingen of de problemen die daar op volgden, is geen sprake. Bovendien kan je zelf ook erg weinig vertellen over de dreigbrieven vertellen (CGVS p. 25). Dat de door jou voorgelegde dreigbrieven jouw verklaringen niet ondersteunen, zet de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven verder op de helling.

Wat betreft de verhuis van jouw familieleden naar Kabul Camp, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar moet worden vastgesteld dat je hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt met verklaringen die je eerder deed in het kader van jouw asielprocedure. Je vertelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers dat je twaalf of dertien jaar oud was toen jullie verhuisden van Sepaw in het district Bati Kot van de provincie Nangarhar naar Kabul Camp in het district Rodat van de provincie Nangarhar (Verklaring DVZ, p. 6). Dat je ten tijde van jouw problemen, toen je ongeveer veertien jaar oud was, nog in jouw geboortedorp in het district Bati Kot woonde, is bijgevolg niet in overeenstemming te brengen met jouw verklaringen bij de DVZ. Ook de door jou aangehaalde ontvoering van jouw vader, zijn vrijlating en zijn verblijf in Jalalabad alvorens naar Kabul Camp te verhuizen blijken bijgevolg niet te rijmen met deze eerdere verklaringen (CGVS p. 25-26). Dat het zou gaan om een misverstand is erg weinig waarschijnlijk, gezien je er eerst aangaf dat jouw laatste adres voor jouw vertrek uit Afghanistan te Kabul Camp in district Rodat was, om vervolgens te verduidelijken dat je op twaalf of dertienjarige leeftijd van jouw geboortedorp naar Kabul Camp verhuisde (Verklaring DVZ, p. 6). Jouw verklaringen over de problemen na jouw vertrek zijn niet van dien aard dat ze deze tegenstrijdigheid kunnen verschoenen. Je hebt slechts een zeer beperkte kennis over de ontvoering, vrijlating en verblijfplaatsen van jouw vader na jouw vertrek. Alsook blijkt niet uit jouw verklaringen dat de taliban – indien ze jou daadwerkelijk zouden willen vinden en berechten – een geloofwaardige zoektocht naar jou heeft uitgevoerd (CGVS p. 25 – 26). De constatering dat jouw eerdere verklaringen over jouw woonplaatsen in tegenstrijd zijn met de door jou aangehaalde problemen, doet op fundamentele wijze afbreuk aan jouw vluchtmotieven.

Tenslotte dient hieraan toegevoegd te worden dat de door jou beschreven acties en gedragingen van de taliban volgend op de spionagebeschuldigingen aan jouw adres niet in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie. Je stelt dat de taliban minder dan een dag nadat jij en jouw neef [A.] de talibs betrapten langs kwamen bij jullie huizen. Ze vermoordden zonder aarzelen jouw neef [A.] en namen jouw vader mee naar hun gevangenis toen ze jou niet thuis aantroffen (CGVS p. 16, 23). Deze plotselinge en uiterst gewelddadige aanpak tegenover personen die beschuldigd worden van spionage is ongebruikelijk, zeker gezien jullie onschuldige profiel als jonge herders. De resolutie van disputen is één van de eerste diensten die de taliban aanbieden in gebieden die (gedeeltelijk) onder hun controle zijn, zoals in jouw omgeving het geval was. Je vermeldt immers meermaals dat de overheid het districtscentrum onder controle had, maar er in de dorpen vooral taliban waren (CGVS p. 14, 25). Voor iemand die beschuldigd wordt van spionage waarbij er geen bekentenis is, moet een onderzoek in principe meer duidelijkheid brengen voordat men een vonnis of straf voor die persoon uitspreekt. Dergelijke gevallen zijn doorgaans niet snel of eenvoudig afgehandeld. Dat ze dezelfde dag nog zouden overgaan tot een dusdanig gewelddadige en doorgedreven bestraffing van jouw neef [A.] en jouw vader, valt dan ook niet te rijmen met deze informatie. De info waarop het CGVS zich beroept is terug te vinden in het administratieve dossier. Dat jouw verklaringen niet in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie, bevestigt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen vluchtmotieven.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

De door jou voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Jouw eigen tazkera en de tazkera van jouw vader kunnen enkel een indicatie zijn van de nationaliteit, herkomst en identiteit. Ze zijn kunnen in geen geval de door jou aangehaalde problemen ondersteunen. Hierbij dient ook gewezen te worden op de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te

kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de

zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uw vluchtrelaas situeert zich in een omgeving die gekenmerkt wordt door gevechten tussen de taliban en Daesh. U laat na om elementen aan te brengen die aantonen dat uw geboortedorp afwijkt van de verbeterde veiligheidssituatie zoals supra beschreven. De vaststelling dat uw ouders zich opnieuw vestigden in uw geboortedorp en uw verklaringen dat de taliban de macht consolideerde, bevestigen deze stelling (CGVS p. 23)

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe

wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen

zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en artikel 57/1, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie (hierna: het Handvest), artikel 11 van het verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), artikel 10, lid 3 onder b) van de procedurerichtlijn, de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. In een eerste onderdeel van het middel betoogt de verzoekende partij dat ze een zeventienjarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige vreemdeling is die op vijftienjarige leeftijd haar dorp in Nangarhar verlaten heeft. Ondertussen verblijft ze reeds twee jaar in België. In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting omtrent het hoger belang van het kind op grond van onder meer artikel 24 van het Handvest. In dit verband verwijst de verzoekende partij ook naar relevante rechtsleer en rechtspraak.

In het volgend onderdeel van haar middel gaat de verzoekende partij kort in op haar vluchtmotieven en het gebrek aan algemene informatie over de situatie in Afghanistan alsook het risico op vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering.

2.3. De verzoekende partij vervolgt dat er heden geen berichtgeving voorhanden is over afgewezen asielzoekers die uit Europa terugkeren sinds de val van de Afghaanse regering. Er vallen tot op heden

dus ook geen conclusies te trekken over het risico dat zij lopen. De risico-inschatting beperkt zich tot speculatie en buikgevoel. Het gebrek aan informatie wil niet zeggen dat er geen problemen zijn bij terugkeer. Er is in Afghanistan op heden immers geen vrije pers en zeer veel repressie. Dat er zo weinig Afghanen teruggekeerd zijn uit Europa zorgt er uiteraard ook voor dat er geen informatie beschikbaar is over terugkeerders en niet geweten is wat met hen gebeurt. De verzoekende partij vervolgt dat de asiendiensten evenwel een risico-inschatting moeten maken voor Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan en moeten daarbij analyses maken op grond van de beschikbare informatie over het risico bij het terug binnenkomen van Afghanistan.

2.4. Vervolgens zet de verzoekende partij uiteen dat het onderzoek dat verwerende partij dient te voeren om internationale bescherming toe te kennen of te weigeren uiteraard in overeenstemming dient te zijn met de nationale regelgeving, maar ook aan internationale en Europese kwaliteitsstandaarden dient te voldoen. De samenwerkingsplicht dient gerespecteerd te worden, evenals de onderzoeksplicht. Vervolgens geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en de samenwerkingsplicht op basis van het UNHCR-handboek en rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM. *In concreto* zet de verzoekende partij uiteen dat: *“Het is immers perfect aannemelijk dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van de concrete risico’s die hij loopt bij terugkeer. Verwerende partij is daarentegen wél op de hoogte van die risico’s. Het gaat, zoals we verder in dit verzoekschrift zullen zien, niet enkel om de vraag of verzoeker daadwerkelijk is getransformeerd in een soort archetypische ‘Westerling’, de vraag is of verzoeker met argwaan zou bekeken worden bij terugkeer door de Taliban en aan onderzoek zou onderworpen worden door hen, en daarbij bvb bevraagd zou worden over zijn tijd hier in Europa, op zijn gewoontes en tradities zou gecontroleerd worden, over zijn gedachtengoed bevraagd zou worden, dat er in zijn gsm zou gekeken worden.*

Het gehoor heeft zonder pauze 1 uur en 40 minuten geduurd. De vragen gingen bijna allemaal over de feiten die plaatsgrepen voor verzoekers vertrek. Verzoeker werd niet over zijn leven hier bevraagd, niet over zijn houding t.o.v. de huidige Afghaanse autoriteiten, niet over zijn houding t.o.v. religie, niet over zijn gedragsproblemen, niet over hoe hij denkt dat hij zou omgaan met kledijvoorschriften die hardhandig worden afgedwongen, niet over welk soort boodschappen op zijn sociale mediaprofielen staat of hoe hij denkt dat de Taliban hierop zou reageren. Verzoeker heeft zelf telkens moeten opwerpen een vrees te hebben op grond van gepercipieerde verwestering, verwerende partij heeft zich daar niet ernstig mee geëngageerd. Dit is des te kwalijker nu verzoeker een minderjarige betreft die dan nog eens psychische problemen heeft.

Van een verzoeker in die situatie kan eigenlijk niet verwacht worden nu reeds te kunnen aangeven hoe hij veranderd is qua mentaliteit en denken over zaken die voor de Taliban cruciaal zijn (geloof, staatsinrichting, man-vrouw verhouding, traditie en ‘Afghaansheid’, ...), gezien een dergelijke verandering niet zozeer bewust is, maar was wordt opgemerkt als men terug in de thuiscontext geplaatst wordt en merkt minder of geen aansluiting te vinden.

Het is om die reden dan ook de verantwoordelijkheid van de verwerende partij om de tijd te nemen om deze veranderingen en hun mogelijke gevolgen samen met verzoeker in kaart te brengen. Het risico voor verzoeker vloeit immers niet voort uit de veranderingen die hij al dan niet ondergaan heeft, maar uit hoe hij gepercipieerd zou worden door de Taliban bij terugkeer, wat hij per definitie niet kan voorspellen. Verzoeker is immers nog nooit na een lang verblijf in Europa teruggekeerd naar een door de Taliban bestuurd Afghanistan. De kennis die verzoeker voor de inschatting van dit risico en het aangeven ervan nodig heeft, is kennis die hij niet heeft, maar verwerende partij als asielinstantie wél. Verzoeker kan dan ook niet verwacht worden om daar inzicht in te hebben, maar dat neemt het risico niet weg. Verwerende partij heeft in een dergelijke situatie de mogelijkheid het risico te onderzoeken, door verzoeker specifiek te bevragen over zijn mentaliteit en denkbeelden, maar vooral ook door verzoeker uit te leggen welke informatie op zijn gsm bezwaren kan zijn en welke apps, beelden, en informatie ernstige problemen kan opleveren bij onderzoek door de Taliban.

Verwerende partij is perfect op de hoogte, zo niet door een eigen lezing van de boven geciteerde rapporten van de enorme risico’s voor personen die niet voldoen aan de verwachtingen en normen van de Taliban voor wat betreft gehoorzaamheid, kledij, houding, inhoud van elektronische informatiedragers, muziek, et cetera.

Verwerende partij schendt de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht door deze risico’s niet, zoals gevraagd, samen met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker zelf ook kan begrijpen.”

2.5. In het daaropvolgend onderdeel gaat de verzoekende partij in op de landeninformatie. De verzoekende partij onderstreept dat deze landeninformatie essentieel is voor de beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Ze stelt dat de beoordeling van de bewijswaarde van de landeninformatie plaatsvindt aan de hand van gemeenschappelijke kwaliteitsstandaarden die volgen uit de Procedurerichtlijn en de vaste rechtspraak van het EHRM. Hierop overloopt de verzoekende partij de

relevante rechtspraak van het EHRM. De verzoekende partij betoogt dat in het huidige geval van Afghanistan er een algemeen gebrek is aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit censuur door de Taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de Taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kaboel beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de Taliban de bevolking opleggen. Daarnaast zijn er nog zo goed als geen terugkeerders uit het Westen sinds de val van de regering en is er geen informatie over de risico's voor terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wél beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen op vlak van betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen. Hierop zet de verzoekende partij haar betoog verder uiteen. Eveneens zet ze haar kritiek uiteen op een aantal bronnen die door de verwerende partij gebruikt worden. De verzoekende partij zet ook uiteen dat er indicaties zijn dat terugkeerders uit het Westen aan vervolging of ernstige schade riskeren te worden blootgesteld. Daarna gaat de verzoekende partij verder in op het Talibanbestuur op zich en de implicaties ervan voor de Afghaanse burgers.

2.6. Vervolgens past de verzoekende partij dit uitgebreid theoretisch kader op haar concrete situatie toe. Hierbij zet ze uiteen dat:

“Verwerende partij geeft aan dat in navolging van de EUAA richtlijnen van april 2022 weliswaar aan dat er met een aantal risicobepalende omstandigheden rekening moet worden gehouden, maar laat het vervolgens volledig na om dit ook te doen. Nochtans zijn er een aantal elementen die maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een terugkeer, indien we de parameters van EUAA toepassen:

- het gebied van herkomst, waarbij er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit Kot in de provincie Nangarhar, hetgeen ruraal gebied is waar voornamelijk Pashtunen wonen.

Daarbovenop komt verzoeker uit de provincie Nangarhar, waarbij Uw Raad reeds eerder oordeelde dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e Taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022).

Het meest recente EUAA rapport omtrent de veiligheidssituatie van augustus 2022 bevestigt dat ISKP strijders zich op het platteland van Kunar, Nangarhar en mogelijk Nuristan bevinden:

[...]

Verzoeker dient bijgevolg bij een terugkeer niet enkel de Taliban te vrezen, maar ook ISKP, die historisch gezien steeds sterk stond in zijn regio, die na de machtsovername door de Taliban in het algemeen een heropleving meemaken, én die zeer actief zijn in verzoekers provincie in het algemeen, en in het bijzonder in verzoekers district.

Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen, en men in verzoekers dorp zijn jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat verzoeker het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden.

Tot slot blijkt ook Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) aanwezig in verzoekers regio: [...]

- de leeftijd: verzoeker is een NBMV. Hij kwam in België aan op 15-jarige leeftijd. Hij is op amper 13-jarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan ergens eind 2019. Verzoeker is al 4 jaar weg uit Afghanistan. Vandaag is verzoeker 17 jaar. Als minderjarige of jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

- Conservatieve omgeving: Er blijkt een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn. Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er sterke anti-Westerse tendensen.

Er is sprake van een ‘diepgewortelde salafistische ideologie in verzoekers regio, zoals blijkt uit het EUAA rapport van augustus 2022: [...]

Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook ISKP al jarenlang aanwezig is, waar een paar jaar geleden maar liefst 15 verschillende terroristische organisaties voet aan de bodem hadden, en waarbovenop ook een Salafistische gemeenschap woont (die niet volledig overlapt met ISKP, en waar anti-Westerse overtuigingen wel sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant. Het feit dat al deze groeperingen onderling niet overeen komen is hierbij niet relevant. Hetgeen hen verbindt is hun afkeer van het Westen.

- de duur van het verblijf in een westers land: Verzoeker is al zo'n 4 jaar weg uit Afghanistan en verblijft al 2 jaar in België. Doordat het ging om vormende jaren is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Zijn voeling met de Afghaanse samenleving is

bijgevolg eerder beperkt. Laat staan dat hij voeling zou hebben met het Afghanistan in handen van de taliban.

- Verzoekers sociale media gebruik: verzoeker is op sociale media. Hij heeft een Facebook, Instagram en TikTok profiel op eigen naam. Hij gebruikt dus ook een door de Taliban verboden app, TikTok. Taliban kan de inhoud van die app screenen bij aankomst van verzoeker. Zo heeft verzoeker een video omtrent de afschaffing van onderwijs voor vrouwen in Afghanistan gepost op zijn TikTok profiel: [...]"

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op haar jarenlange afwezigheid sinds eind 2019 en op het feit dat het haar vormende jaren betreffen waardoor zij de capaciteit om 'het spel te spelen' mist. Zij gaat in op het rapport van Asyls omtrent "verwesterde" Afghanen.

2.7. De verzoekende partij stelt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van gedragingen van een islamitische groepering die *de facto* controle heeft over het grondgebied, en onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Ze is op jonge leeftijd gevlucht uit Afghanistan en ze heeft bij terugkeer een uiterst verwaterd netwerk in Afghanistan waarop ze niet kan steunen. Ze heeft ook geen financiële reserves. Ze zal moeten terugkeren naar een land waar ze niet zomaar toegang zal krijgen tot onderzoek, voedsel en eten. Ze zal worden blootgesteld aan een behandeling conform artikel 3 van het EVRM.

2.8. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen of als ze niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel is dat er bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.9. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- e-mailverkeer tussen P. Heyvaert en T. Rutting.

2.10. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende rapporten, arresten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, "*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*", UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*", mei 2013;
- HvJ, "*M.M., C-277/11*", 22 november 2012;
- EHRM, "*J.K. en anderen t. Zweden*", nr. 59166/12, 23 augustus 2016;
- EHRM, "*F.G. t. Zweden*", nr. 43611/11, 23 maart 2016;
- EHRM, "*M.A. t. België*", nr. 19656/18, 27 oktober 2020;
- EHRM, "*R.C. t. Zweden*", nr. 41827/07, 9 maart 2010;
- EHRM, "*Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk*", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011;
- Nansen Note 3-22, "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*", oktober 2022;
- EHRM, "*S.K. t. Verenigd Koninkrijk*", 15 juni 2010;
- EHRM, "*N. t. Zweden*", 20 juli 2010, nr. 23505/09;
- EHRM, "*M.A.M. t. Zwitserland*", 26 april 2022, nr. 29836/20;
- Femke Vogelaar, "*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*" (VU Universiteit Amsterdam, 2020);
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), "*Researching Country of Origin Information: Training Manual (ACCORD training manual)*", (November 2013);
- European Asylum Agency (EUAA), "*Country of Origin Information (COI) Report Methodology*", juni 2019;
- EHRM, "*Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk*", 30 oktober 1991;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", (februari 2022);
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*" (april 2022);
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*" (januari 2022);
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): "*Afghanistan - Targeting of individuals*", August 2022;

- ACLED, *"ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan"*, februari 2022;
- *"Will the Taliban restrict internet access in Afghanistan?"* | Asia | An in-depth look at news from across the continent | DW | 30.08.2021;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, *"Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset"*, *Journal of Peace Research*;
- EUAA, Afghanistan – *"Security Situation. Country of Origin Information Report"*, augustus 2022;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *Methodology*, 29 augustus 2022;
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022"*, juli 2022;
- Amnesty International, *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise"*, augustus 2022;
- Nansen Note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- Danish Immigration Service, *"COI-report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators"*, augustus 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries"*, December 2021;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq"*, oktober 2021;
- AP, *"Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance"*, 5 March 2022;
- BBC, *"Afghanistan: Who's who in the Taliban leadership"*, 7 september 2021;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- TOLONews, *"Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans"*, 26 April 2022;
- Danish Refugee Council, *"Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021"*, 28 November 2022;
- The Washington Institute, *"Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan"*, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, *"Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan"*, 31 augustus 2021;
- EUAA, COI Query, Afghanistan, *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban"*, februari 2022;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021/2877;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, *"Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- Human Rights Watch, *"You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Talibanheld Afghanistan"* ;
- UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- EASO, *"Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms"*, European Asylum Support Office, december 2017;
- UNAMA, *"Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018"*, februari 2019;
- ODI, *"Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies"*, juni 2018;
- EASO, *"Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution"*, juli 2020;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 17 augustus 2022 ;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021 ;
- The Guardian, *"Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI"*, 7 september 2021;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban 'vice' Handbook Abusive"*, 29 oktober 2021;
- AP News, *"Taliban Official: Strict punishment, executions will return"*, 23 september 2021;

- R. BENNET, "Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26", 2022;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, "Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees", 8 september 2021;
- FINANCIAL TIMES, "Afghanistan's Young Talibs: 'No compromise with the enemy of our martyrs' – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray", 18 september 2021;
- The Guardian, "Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban", 14 november 2022;
- BBC World, Afghanistan: "Taliban ban women from universities amid condemnation", 21 december 2022
- Aamaj News, "Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi", 31 juli 2022;
- Vice News, "Senior Taliban Minister Brags About Record Number of Suicide Attacks", 23 februari 2022;
- J. C. HATHAWAY en M. FOSTER, "The Law of Refugee Status", 2de ed., Cambridge, Cambridge University Press;
- OSAR, "Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»", 26 maart 2021;
- ASYLOS, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- UNHCR, "Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims", 16 december 1998;
- T. WIBAULT, "Reconnaître la persécution, Entre convergences et divergences des instruments de protection" in P. WAUTHELET en F. COLLIENNE (eds.), "Droit de l'immigration et de la nationalité: fondamentaux et actualités", België, Larcier, 2014, 138;
- J. MCADAM, "The Refugee in International Law", Oxford, Oxford University Press, 2014;
- J.-F. DURIEUX, "Salah Sheekh is a Refugee, New Insights into Primary and Subsidiary Forms of Protection", oktober 2008;
- V. HOLZER, "Refugees from Armed Conflict: The 1951 Refugee Convention and International Humanitarian Law, Cambridge", Intersentia, 2015;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015;
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016;
- NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Taliban execute, 'disappear' alleged militants", 7 juli 2022;
- T. KLIMSTRA & L. VAN DOESELAR, "Identity formation in adolescence and young adulthood", december 2017;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic roots of the humanitarian crisis", 1 maart 2022;
- UNDP, "Afghanistan: Socio-economic outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis";
- Human Rights Watch, "Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets", 11 februari 2022;
- TOLONews, "Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds", 13 februari 2022;
- TOLONews, "UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP", 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai", 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, US, "European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban", 28 januari 2022;
- UNAMA, "Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council", 2 maart 2022;
- TOLONews, "Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized", 19 maart 2022;
- TOLONews, "250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul", 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, "IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges", 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Blinken to Taliban: Reform policies for recognition", 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Russia wants Taliban to keep promises for recognition", 1 januari 2022;
- Foreign Policy, "World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact", 1 april 2022;
- AL JAZEERA, "Taliban orders Afghan women to cover their faces in public", 7 mei 2022;
- BBC, "Taliban to force Afghan women to wear face veil", 7 mei 2022; mei
- AL JAZEERA, "Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public", 8 mei 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Iran rules out recognising Taliban govt", 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Too early to recognise Taliban govt, says Russia", 2 februari 2022;
- TOLONews, "West: No US Decision Yet on Recognition", 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, "Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988", 17 december 2021.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 20 juni 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022.

3.2. Op 22 juni 2023 dient de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij actuele landeninformatie bijbrengt waarvan zij de weblinks vermeldt:

- Freedom House, “A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”, januari 2023;
- Brookings Institution, “Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy”, 3 februari 2023;
- OHCHR, “Afghanistan: Taliban’s targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts”, 30 december 2022;
- United Nations Security General, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”, 27 februari 2023.

Zij legt ook enkele nieuwe elementen voor en voegt de volgende nieuwe stukken toe:

- “Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afgaanse ambassade”;
- “Attest van de Afgaanse Ambassade”;
- “Rapporten school”.

3.3. Op 27 juni 2023 dient de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een bijkomende aanvullende nota in waarin zij volgende nieuwe stukken toevoegt:

- Schoolattest OKAN;
- Klasrapport OKAN.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij voert aan in het verzoekschrift, de aanvullende nota en ter terechtzitting dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens een (toegeschreven) verwestering. Ze voert hiervoor aan dat ze Afghanistan is ontvlucht in 2019 toen ze vijftien jaar oud was. Aldus is ze reeds vier jaar afwezig uit haar regio van herkomst. Ze is momenteel zeventien jaar oud en heeft het grootste deel van haar vormende jaren in België doorgebracht. Ze verblijft sinds 2021 in België en heeft geen voeling met de Afghaanse samenleving. Ze brengt naar voor dat ze hier OKAN onderwijs volgde in een Katholiek Hoger Instituut voor Verpleegkunde waar zij onder meer lessen godsdienst volgde. Daarnaast spreekt zij Nederlands en heeft een gemengde vriendengroep met ook Belgische jongeren. In haar aanvullende nota brengt ze ook verschillende schoolrapporten en schoolattesten bij.

5.2. Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*").

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus worden de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijgetreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79)

5.3. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 15 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In 2019, op veertienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. In totaal was ze ongeveer zestien of zeventien maanden onderweg alvorens zij in België op 14 maart 2021 toekwam. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen tot zij in maart 2023 de leeftijd van achttien jaar bereikte. Momenteel is de verzoekende partij ongeveer vier jaar uit Afghanistan vertrokken. Verder wordt er niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Grawidar in het district Bati Kot in de provincie Nangarhar.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een belangrijk deel van haar puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. Hierdoor kan zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust ‘Westerse’ gedragingen en kenmerken eigen gemaakt hebben.

Uit haar verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en haar verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat de verzoekende partij de Nederlandse taal leert en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur. De verzoekende partij heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende documenten neergelegd, waaronder enkele schoolattesten en rapporten die haar vooruitgang op school aantonen. Uit haar verklaringen ter terechtzitting blijkt dat de verzoekende partij Nederlands spreekt aangezien zij haar verklaringen in het Nederlands aflegt, dat zij nieuwsgierig en ruimdenkend staat tegenover de Belgische cultuur, onder andere door het volgen van godsdienstlessen op een Katholieke school en dat zij naast haar opleiding ook als productiemedewerker in een fabriek werkt. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat de verzoekende partij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat haar actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs en tewerkstelling, vriendschappen en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op haar ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop zij zich gedraagt, wat het risico dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst, een dorp in de provincie Nangarhar, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus

2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij, in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het feit dat zij reeds sinds 2019 Afghanistan verlaten heeft, (iii) het gegeven dat zij sinds haar veertien jaar uit Afghanistan vertrokken is en sinds haar vijftien jaar in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en dus een belangrijk deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht; (iv) het gegeven dat zij deelneemt aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding en haar studentenjobs en (v) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Verder wordt er niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Grawidar in het district Bati Kot in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Nangarhar, zoals de taliban en ISKP. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus *Afghanistan. Veiligheidsincidenten*).

Haar jonge leeftijd waarop zij Afghanistan verlaten heeft, en profiel maken dat de verzoekende partij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, haar vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en het feit dat zij reeds vier jaar geleden vertrokken is, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien de verzoekende partij met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat de taliban autoriteiten zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen hebben uitgevaardigd die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Uit het rapport van UNAMA van juli 2022 blijkt dan weer dat het Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice (MPVPV) dat daartoe besluiten neemt, deze besluiten opzettelijk vaag houdt en vaak via een media interview of twitter mededeelt, wat ervoor zorgt dat deze besluiten voor interpretatie en misbruik vatbaar zijn en ook op lokaal niveau anders kunnen ingevuld worden (UNAMA, "Human Rights in Afghanistan", juli 2022, p. 23). De verzoekende partij is niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer. De Raad stipt hierbij aan dat uit deze landeninformatie blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als ‘verwesterd’ het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

5.4. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS